

BRUN PELSCLANNER

De små brune pelsklannere (*Attagenus smirnovi*) stammer oprindeligt fra Afrika. I Europa dukkede de op for første gang i 1961, hvor E.S. Smirnov fandt et eksemplar i Moskva (heraf artsnavnet *smirnovi*). I Danmark så man den første brune pelsklanner i 1963 i Herlev, men siden har den spredt sig til hele landet og er blevet almindelig i mange hjem.

Foto: P.Bang

Brun pelsklanner som voksen bille; længde 3-4 mm

Dækvingerne, som ligger hen over bagkroppen, er brune, mens hoved og forkrop er sorte eller mørkebrune.

Larverne er gyldenbrune og har en penselformet hårdusk i bagenden.

Foto: L. Damberg/SSL

Larver af brun pelsklanner.
De kan blive op til 8 mm lange

Levevis

Som de fleste af de biller, der hører til klannernes familie, lever de brune pelsklannere af tørre rester af planter og dyr. De voksne biller tager, så vidt man ved, ikke føde til sig. Arten hører oprindeligt hjemme i tropiske områder og trives bedst ved en temperatur på omkring 24°C. På vore breddegrader kan den altså udelukkende formere sig indendørs i opvarmede lokaler.

Hunnerne lægger ca. 50 æg, og ved stuetemperatur varer udviklingen fra æg gennem larvestadierne til voksent individ et halvt års tid. De voksne biller og larver kan træffes på alle årstider.

Foto: L. Damberg/SSL

Brun pelsklannerlarve; størrelse 8 mm

Spredning

De voksne biller er aktive dyr, som flyver udmærket. Man finder dem ofte i vindueskarmene, noget som skyldes, at de i visse faser af deres liv vil søge mod lyset. På varme sommerdage kan billerne uden tvivl flyve fra et hus til et andet, men i øvrigt sker spredningen fortrinsvis ved, at biller eller larver transporteres fra sted til sted med varer, møbler eller tæpper. I en beboelsejendom vil de også kunne bevæge sig fra en lejlighed til en anden via rørgennemføringer eller gennem sprækker.

Skade

Fra udlandet er der rapporter om, at de brune pelsklannere kan optræde som skadedyr, der gnaver i uld, fjer og huder. På museer har man også haft problemer med dem. Desuden kan de forgribe sig på insektsamlinger, frøsamlinger og herbarier.

Her i landet har vi imidlertid aldrig hørt om alvorlige skader forvoldt af denne efterhånden meget almindelige bille, men det kan da ikke udelukkes, at den kan finde på at gnave i tekstiler. Det normale er, at man finder dem i revner og sprækker i køkkenskabe, ved fejelister og den slags steder, hvor de kan leve i det skjulte af tilfældige organiske rester, døde insekter, frø og krummer. De kan dukke op mange steder, og optræder de i større antal, kan det blive generende.

Forebyggelse

Det er praktisk umuligt at forebygge forekomsten af brun pelsklanner, men hyppig og grundig rengøring med en støvsuger vil holde antallet nede. Det er en

god idé at flytte vasketøjskurve, løse tæpper, kasser under sengen og lign. jævnlige og støvsuge under dem. På sådanne steder vil larverne ofte opholde sig, fordi der er fred og ro i lang tid ad gangen.

Bekæmpelse

I de fleste tilfælde er der ikke grund til at foretage drastiske bekæmpelsesforanstaltninger, når det drejer sig om private husholdninger. Grundig og hyppig rengøring med en støvsuger i alle revner og sprækker vil i de fleste tilfælde være tilstrækkelig.

Optræder brun pelsklanner i et generende stort antal, kan revner og sprækker langs paneler, i skabe og skuffer og andre steder i huset, behandles med et sprøjtemiddel eller et insektpudder, der er beregnet til brug mod krybende og kravlende insekter. Behandlingen må kun foregå på steder, hvor fødevarer ikke kommer i kontakt med midlet.